

**ВЕЋУ ЗА ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКЕ НАУКЕ
УНИВЕРЗИТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ**

**Одговор на Одговор Комисије за писање Извештаја
за редовног професора за ужу међународноправну научну област**

Комисија (Етински – Мујовић – Ракић) је на егзактне податке о томе да је уџбеник на основу кога је М. Палевић предложен за редовног професора састављен из прештампаних делова из 4 публикације одговорила да је она наводно поступила према чл. 74 Закона и да „ниједан рад кандидата сам за себе и по себи није имао одлучујући значај за налаз Комисије“. Овим наводом, Комисија је сама себи скочила у уста. Јер, у Извештају Комисија је уџбеник „Заштита људских права“ квалификовала као публикацију којом се испуњава један неопходан услов за избор – (1 уџбеник (са ISBN). Према Правилнику неопходан је 1 уџбеник или 1 научна монографија. Услов је остварен.) У Одговору, пак, Комисија је навела да она уопште није погледала ову публикацију, него да се ослонила на то што Издавач није имао примедбе на публикацију коју објављује. Уз то, Комисија је признала да је неспособна и да без некаквих изјава „заинтересованих страна“ не може да се упусти у оцењивање наведене публикације. (Комисија се представила као веома емотивна тројка која брине о лицима „која могу да буду погођена провером навода“.) Овим је, мора се признати, дотакла саму срж питања чему служи комисија: да ли су у Комисији yeasayer и бодоватељи којима је довољно да знају да рачунају донекле, а знање читања им је непотребно. Јер, да су тражили да им се достави књига „Заштита људских права“ и да су мало читуцнули релевантне наслове, лако би закључили да је апсолутно тачно оно што се наводи у приговору.

Следствено, да не би кршили чл. 74 Закона о високом образовању, требало је да они повуку своје потписе што је мање срамотно од бруке која остаје до века с обзиром на то да се по чл. 41 Кодекса о академском интегритету ... незаконито стечено звање може увек одузети.

Узгред буди речено, Комисија ваљда да би засенила простоту и компензовала непостојећи уџбеник, помиње један коауторски рад који наводно представља обавезну литературу на Високој школи журналистике у Санкт Петербургу. У ствари, ради се двоауторском чланку од читавих 6 страна (на енглеском), које кад се поделе са два добије се 3 „комата“ по аутору, што је за Комисију фасцинантан допринос науци, ха-ха-ха...

Најзад, Комисија је целокупним својим дописом покушала да се шегачи са члановима Већа за друштвено-хуманистичке науке, имајући у виду да је Веће од овог тројства затражило неку врсту помоћи за своју коначну одлуку.

Све у свему, пошто су чланови Комисије надмено одбили да обаве свој задатак, то сав материјал шаљем (мејлом) вама, члановима Већа, да се сами уверите о истинитости мојих навода.

1. Странице 23-30 су прештампане странице 425, 431-435, 455-458 из уџбеника "Увод у право" (2009, Мирољуб Симић и други)
2. Странице 31-41, 41-43, 102-145, 171-183 су прештампане странице 31-43, 46-48, 62-114, 114-129 из књиге "Закон о забрани дискриминације (правна анализа)" (2010, Срђан Ђорђевић, Милан Палевић)
3. Странице 51, 52-86, 86-101 су прештампане странице 192,193, 220-278, 193-219 из књиге "О Митровданском уставу" (2010, Срђан Ђорђевић)
4. Странице 145-155, 155-161, 161-167, 167-171, 183, 184, 191, 192, 192-199, 208, 209, 211 су прештампане странице 91-103, 113-118, 120, 149-156, 158-162, 124, 125, 217, 218, 218-225, 226, 227 из књиге "Устав и процедуре" (2015, Срђан Ђорђевић, Дејан Матић)

Крагујевац, 21. фебруар 2018.

проф. др Марко Павловић

